

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag om reform af Den Økonomiske og Monetære Union (december 2017)

(2018/C 387/06)

Ordfører: Christophe ROUILLON (FR/PES), borgmester i Coulaines

Basisdokumenter: Forslag til Rådets direktiv om bestemmelser til styrkelse af den finanspolitiske ansvarlighed og den mellemfristede budgetmæssige udvikling i medlemsstaterne

COM(2017) 824 final

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Centralbank — En europæisk økonomi- og finansminister

COM(2017) 823 final

Forslag til Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Monetære Fond

COM(2017) 827 final

Til orientering:

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Centralbank — Yderligere skridt hen imod fuldførelsen af Europas Økonomiske og Monetære Union: en køreplan

COM(2017) 821 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Rådets direktiv om bestemmelser til styrkelse af den finanspolitiske ansvarlighed og den mellemfristede budgetmæssige udvikling i medlemsstaterne

(COM(2017) 824 final)

Anbefalet ændring 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Eftersom den økonomiske og finansielle krise har efterladt adskillige medlemsstater med et stort offentligt gælds efterslæb, vil en ramme med numeriske finanspolitiske regler, som er specifikke for hver enkelt medlemsstat og har til formål at fremme en ansvarlig finanspolitik, og som samtidig effektivt fremmer indfrielsen af budgetforpligtelserne som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bidrage til at sikre konvergens i retning af forsvarlige offentlige gælds niveauer. En sådan ramme bør navnlig fungere, ved at der fastsættes en mellemfristet målsætning om strukturel ligevægt, der er bindende for de nationale budgetmyndigheder og deres årlige beslutninger. Mellemfristede målsætninger for budgetstillingen giver mulighed for at tage hensyn til forskellige gældskvoter og holdbarhedsrisici i medlemsstaterne og for at bringe gældsudviklingen på en fast kurs i retning af de referenceværdier, der er fastsat i artikel 1 i protokol nr. 12 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.</p>	<p>Eftersom adskillige medlemsstater står over for både et stort offentligt gælds efterslæb og et offentligt investeringsunderskud, vil en ramme med numeriske finanspolitiske regler, som er specifikke for hver enkelt medlemsstat og har til formål at fremme en ansvarlig finanspolitik, og som samtidig effektivt fremmer indfrielsen af budgetforpligtelserne som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bidrage til at sikre konvergens i retning af forsvarlige offentlige gælds niveauer. En sådan ramme bør navnlig fungere, ved at der efter en gennem-sigtig og demokratisk procedure på nationalt plan fastsættes en mellemfristet målsætning om strukturel ligevægt, der er bindende for de nationale budgetmyndigheder og deres årlige beslutninger. Mellemfristede målsætninger for budgetstillingen giver mulighed for at tage hensyn til forskellige gældskvoter og holdbarhedsrisici i medlemsstaterne og til gennemførelsen af strukturreformer med en europæisk merværdi i medlemsstaterne — inden for områder med delte eller understøttende kompetencer — der kan få betydelige socioøkonomiske virkninger, og for at bringe gældsudviklingen på en fast kurs i retning af de referenceværdier, der er fastsat i artikel 1 i protokol nr. 12 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik på at opfylde og fastholde den mellemfristede strukturelle målsætning bør medlemsstaterne fastlægge en konsistent tilpasningssti, der bygger på variable, som budgetmyndighederne har kontrol over. En national budgetplanlægning, der er underbygget af fastlagte udviklingsmål for de offentlige udgifter, som tager hensyn til indvirkningen af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, fremmer effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed i overvågningen af den finanspolitiske udvikling. For at sikre en tæt forbindelse mellem planerne og de overordnede budgetresultater på mellemlang sigt og en øget følelse af nationalt ejerskab af finanspolitikken bør der fastlægges mellemfristede udviklingsmål for de offentlige udgifter, minus diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, for en hel valgperiode som fastsat i hver enkelt medlemsstats forfatning. Disse udviklingsmål bør fastlægges, så snart en ny regering træder til, og de årlige budgetter bør stemme overens med udviklingsmålene for de offentlige finanser med henblik på at sikre en fast konvergens i retning af den mellemfristede målsætning.</p>	<p>Med henblik på at opfylde og fastholde den mellemfristede strukturelle målsætning bør medlemsstaterne fastlægge en konsistent tilpasningssti, der bygger på variable, som budgetmyndighederne har kontrol over. En national budgetplanlægning, der er underbygget af fastlagte udviklingsmål for de offentlige udgifter, som tager hensyn til indvirkningen af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, fremmer effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed i overvågningen af den finanspolitiske udvikling. For at sikre en tæt forbindelse mellem planerne og de overordnede budgetresultater på mellemlang sigt samt respektere medlemsstaternes beføjelser på skatteområdet og EUF-traktatens artikel 110-113 bør der fastlægges mellemfristede udviklingsmål for de offentlige udgifter for en hel valgperiode som fastsat i hver enkelt medlemsstats forfatning og det efter en gennemsigtig og demokratisk procedure med deltagelse af de regionale og lokale myndigheder, erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter efter principperne om partnerskab og flerniveaustyring, hvorved det bliver muligt at skabe en øget følelse af nationalt ejerskab af finanspolitikken. Disse udviklingsmål og de årlige budgetter bør stemme overens med udviklingsmålene for de offentlige finanser med henblik på at sikre en gradvis konvergens i retning af den mellemfristede målsætning.</p>

Begrundelse

- Mellemfristede udviklingsmål for de offentlige udgifter sikrer ikke i sig selv en øget følelse af nationalt ejerskab af finanspolitikken.

- Udviklingsmålene kan ikke fastlægges både for en valgperiode og straks ved regeringens tiltrædelse.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Gennemførelsen af større strukturreformer, som fremmer holdbarheden på lang sigt, kan på grund af deres fremtidige positive virkninger berettige en ændring af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning, forudsat at de har en konstaterbar positiv budgetvirkning, som bekræftes ved den vurdering, der foretages i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens proceduremæssige krav. Med henblik på at fremme økonomisk stabilisering bør ekstraordinære omstændigheder — i form af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller hele Unionen eller usædvanlige begivenheder, der ligger uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har afgørende virkning på de samlede offentlige finanser — berettige en midlertidig afvigelse fra den mellemfristede målsætning eller fra tilpasningsstien i retning heraf, forudsat at denne afvigelse ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.</p>	<p>Gennemførelsen af større strukturreformer med europæisk merværdi og tilknyttet EU's kompetencer eller gennemførelsen af offentlige investeringer, som fremmer holdbarheden på lang sigt, kan berettige en ændring af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning, forudsat at de har en konstaterbar positiv budgetvirkning, som bekræftes ved den vurdering, der foretages i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens proceduremæssige krav. Med henblik på at fremme økonomisk stabilisering bør ekstraordinære omstændigheder — i form af et alvorligt økonomisk tilbageslag, i en eller flere medlemsstater, for euroområdet eller hele Unionen eller usædvanlige begivenheder, der ligger uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har afgørende virkning på de samlede offentlige finanser — berettige en midlertidig afvigelse fra den mellemfristede målsætning eller fra tilpasningsstien i retning heraf, forudsat at denne afvigelse ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.</p>

Begrundelse

- Visse offentlige investeringer, som har en direkte konstaterbar positiv budgetvirkning på væksten og de offentlige finansers holdbarhed på langt sigt, vurderes at svare til større strukturreformer under stabilitets- og vækstpagten. Investeringsbestemmelsen i stabilitets- og vækstpagten skal ligeledes medtages i udformningen af nationale finanspolitiske regler.
- Med hensyn til indførelse af en ramme med finanspolitiske regler på nationalt niveau er det nødvendigt at tage højde for eventuelle ekstraordinære omstændigheder, som berører en eller flere medlemsstater uden dog at føre til økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 17

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I henhold til artikel 13 i TSSS drøftes budgetpolitikken og andre spørgsmål, der er omfattet af nævnte traktat, inden for rammerne af interparlamentariske møder mellem Europa-Parlamentet og de kontraherende parters nationale parlamenter som fastsat i afsnit II i protokol nr. 1 om de nationale parlameters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaterne. Dette direktiv bør ikke berøre denne praksis, eftersom sådanne drøftelser er med til at øge den demokratiske ansvarlighed i forbindelse med Unionens økonomiske styring.</p>	<p>I henhold til artikel 13 i TSSS drøftes budgetpolitikken og andre spørgsmål, der er omfattet af nævnte traktat, inden for rammerne af interparlamentariske møder mellem Europa-Parlamentet og de kontraherende parters nationale parlamenter som fastsat i afsnit II i protokol nr. 1 om de nationale parlameters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaterne. Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg deltager i disse møder. Dette direktiv bekræfter denne praksis, eftersom sådanne drøftelser er med til at øge den demokratiske ansvarlighed i forbindelse med Unionens økonomiske styring.</p>

Begrundelse

Denne praksis med interparlamentariske møder bidrager til at styrke den demokratiske ansvarlighed i forbindelse med Unionens økonomiske styring og skal derfor bekræftes. Ydermere bør RU's effektive deltagelse i disse møder anerkendes.

Anbefalet ændring 5

Artikel 2, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Artikel 2</i> Definitioner	<i>Artikel 2</i> Definitioner
(...)	(...)
Desuden forstås ved:	Desuden forstås ved:
a) »ekstraordinære omstændigheder«: en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller Unionen som helhed	a) »ekstraordinære omstændigheder«: en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller et alvorligt økonomisk tilbageslag for en eller flere medlemsstater , euroområdet eller Unionen som helhed

Begrundelse

Se anbefalet ændring til betragtning 9.

Anbefalet ændring 6

Artikel 3, stk. 2, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Artikel 3</i> Finanspolitisk ansvarlighed og mellemfristet budgetmæssig udvikling	<i>Artikel 3</i> Finanspolitisk ansvarlighed og mellemfristet budgetmæssig udvikling
(...)	(...)
a) de årlige budgetter skal sikre overensstemmelse med den mellemfristede målsætning, der er omhandlet i stk. 1, litra a), eller konvergens i retning heraf, navnlig ved at sikre overholdelse af det udviklingsmål for de offentlige udgifter, der er omhandlet i stk. 1, litra b). Ved fastlæggelsen af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning og i overensstemmelse med de proceduremæssige krav i EU-reglerne kan medlemsstaterne tage hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer, som har direkte positive budgetmæssige virkninger på lang sigt, bl.a. ved at øge den potentielle holdbare vækst, og som derfor har en konstaterbar indvirkning på de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt	a) de årlige budgetter skal sikre overensstemmelse med den mellemfristede målsætning, der er omhandlet i stk. 1, litra a), eller konvergens i retning heraf, navnlig ved at sikre overholdelse af det udviklingsmål for de offentlige udgifter, der er omhandlet i stk. 1, litra b). Ved fastlæggelsen af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning og i overensstemmelse med de proceduremæssige krav i EU-reglerne kan medlemsstaterne tage hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer med en europæisk merværdi — inden for områder med delte eller understøttende kompetencer — der kan have betydelige socioøkonomiske virkninger, gennemførelsen af offentlige investeringer eller medfinansiering fra europæiske struktur- og investeringsfonde eller Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer , som har direkte positive budgetmæssige virkninger på lang sigt, bl.a. ved at øge den potentielle holdbare vækst, og som derfor har en konstaterbar indvirkning på de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt

Begrundelse

Visse offentlige investeringer, som har en direkte konstaterbar positiv budgetvirkning på væksten og de offentlige finansers holdbarhed på langt sigt, vurderes at svare til større strukturreformer under stabilitets- og vækstpakten. Investeringsbestemmelsen i stabilitets- og vækstpakten skal ligeledes medtages i udformningen af nationale finanspolitiske regler.

Anbefalet ændring 7

Artikel 3, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p style="text-align: center;">Artikel 3</p> <p>Finanspolitisk ansvarlighed og mellemfristet budgetmæssig udvikling</p> <p>4. Medlemsstaterne udpeger uafhængige organer til at overvåge overholdelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede bestemmelser. De uafhængige organer foretager offentligt tilgængelige vurderinger af:</p> <p>a) hensigtsmæssigheden af den mellemfristede målsætning, jf. stk. 1, litra a), samt af udviklingsmålet for de offentlige udgifter, jf. stk. 1, litra b). Denne vurdering skal særligt tage hensyn til troværdigheden af de underliggende makroøkonomiske fremskrivninger, detaljeringsgraden af de planlagte offentlige udgifter og indtægter samt til de større strukturreformers potentielle direkte positive budgetvirkninger på lang sigt</p> <p>b) overholdelsen af den mellemfristede målsætning og af udviklingsmålet for de offentlige udgifter, herunder tilstedeværelsen af en alvorlig risiko for en væsentlig afvigelse fra den mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien i retning heraf</p> <p>c) forekomster eller ophør af ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i stk. 3.</p>	

Begrundelse

Alle medlemsstaterne har i forvejen offentlige institutioner, som er i stand til fuldstændig uafhængigt at vurdere de offentlige udgifter og indtægter. Der er ingen grund til at oprette yderligere instanser, hvis legitimitet synes usikker, og dermed risikere at sætte følelsen af nationalt ejerskab af finanspolitikken over styr.

Anbefalet ændring 8

Ny artikel tilføjes efter artikel 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p style="text-align: center;">Ny artikel</p> <p style="text-align: center;">Interparlamentariske konferencer</p> <p><i>Som fastsat i afsnit II i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til EU-traktaterne, tilrettelægges og fremmer Europa-Parlamentet og medlemsstaternes nationale parlamenter i fællesskab en konference mellem repræsentanter for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters relevante udvalg med henblik på at drøfte EU's finanspolitik og økonomiske styring. EU's rådgivende organer — Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg — deltager i disse konferencer.</i></p>

Begrundelse

Se anbefalet ændring 4 til betragtning 17.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens ønske om at udbygge Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) hurtigst muligt, mens den europæiske økonomi er i relativ bedring, og samtidig sikre, at konvergens mellem medlemsstater i og uden for euroområdet bakkes op, for siden 2008 har krisen åbenbart manglerne i euroområdets institutionelle rammer, og de foranstaltninger, der er truffet, er ikke tilstrækkelige til at sikre stabilitet og velstand i området i tilfælde af potentielle nye økonomiske og finansielle chok. RU understreger, at konvergens- og samhørighedsunderskuddet i EU og den økonomiske og bankmæssige sårbarhed har en særlig betydning for de lokale og regionale myndigheder, navnlig med hensyn til stigningen i de sociale udgifter som følge af krisen, begrænsningen af deres investeringskapacitet og opretholdelsen af et tilfredsstillende niveau af offentlige tjenesteydelser ⁽¹⁾;

2. støtter princippet om indførelsen af en finanspolitisk kapacitet til at øge euroområdets robusthed og forberede konvergens med de fremtidige medlemmer af euroområdet. Denne kapacitet bør imidlertid finansieres med egne midler, der er adskilt fra dem, som er afsat til finansieringen af EU's budget, for derved at undgå, at den overlapper de EU-programmer, som er tilgængelige for EU-27. Denne kapacitet bør i øvrigt ikke medregnes i loftet for EU's budgetmidler;

3. beklager dog, at denne kapacitet i Kommissionens forslag fra 31. maj 2018 omfatter tiltag til fordel for strukturreformer, der ikke nødvendigvis har at gøre med konvergens i euroområdet, og en europæisk stabiliseringsmekanisme for investeringer i form af lån for et relativt beskedent beløb på 30 mia. EUR, og at der blot lægges op til at afsætte 2,16 mia. EUR til selve konvergensmekanismen;

4. udtrykker sit samtykke til en mulig europæisk medfinansiering af nationale strukturreformer, forudsat at disse i overensstemmelse med nærhedsprincippet har at gøre med EU's kompetenceområder, vedrørende foranstaltninger med europæisk merværdi og betydelige positive økonomiske virkninger. Forslaget til forordning, der blev fremlagt den 31. maj 2018, og som etablerer et støtteprogram for reformer med et samlet budget på 25 mia. EUR, vil blive genstand for en specifik RU-udtalelse;

⁽¹⁾ RU's udtalelse: *Oplæg om en dybere økonomisk og monetær union (ØMU) frem mod 2025*. Vedtaget den 30. november 2017. Ordfører: Christophe Rouillon (FR/PES): <http://webapi.cor.europa.eu/documentsanonymous/cor-2017-03197-00-01-ac-tra-da.docx>.

5. mener imidlertid, at disse nye finansielle instrumenter ikke må finansieres på bekostning af samhørighedspolitikken ⁽²⁾, ⁽³⁾;
6. gentager sin opfordring til en bedre samordning af såvel de økonomiske politikker som socialpolitikkerne som led i det europæiske semester og anmoder om, at de lokale og regionale myndigheder inddrages yderligere heri gennem en adfærdskodeks ⁽⁴⁾;
7. understreger, at de nugældende regler og procedurer for EU-kontrol af de nationale budgetter i EU ikke kan forebygge ubalance og sårbarhed effektivt, og at de mangler demokratisk legitimitet;
8. noterer sig Kommissionens forslag vedrørende værdipapirer med sikkerhed i statsobligationer (såkaldte »sovereign bond backed securities« (SBBS)), som sigter mod at styrke integrationen og diversificeringen i den europæiske finansielle sektor. RU anerkender, at SBBS som udgangspunkt ikke indebærer en gensidig fordeling af beskyttelse mod risici og tab mellem euroområdet medlemsstater, og at sådanne værdipapirer vil bidrage til at løse forbindelsen mellem bankerne og statslige debitorer og nedprioritere statsobligationerne. RU sætter imidlertid på ny spørgsmålstegn ved, hvordan en »omdannelse« af statsobligationer til securitiserede produkter vil reducere risiciene snarere end at overføre dem til ikkeregulerede finansielle aktører ⁽⁵⁾;
9. understreger, at det haster med at fuldføre bankunionen, og beklager, at Det Europæiske Råd har udskudt vedtagelsen af køreplanen for dens færdiggørelse til juni 2018. RU støtter en sideløbende indsats for at nedbringe omfanget af dårlige lån og bankernes misligholdte lån, parallelt med at der gradvis indføres en europæisk indskudsforsikringsordning.

Forslag til Rådets direktiv om bestemmelser til styrkelse af den finanspolitiske ansvarlighed og den mellemfristede budgetmæssige udvikling i medlemsstaterne

10. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig Kommissionens forslag om at indarbejde indholdet af traktaten om stabilitet, samordning og styring (TSSS) i EU's retlige rammer, sådan som det var fastsat i artikel 16 i TSSS. RU er dog i tvivl om den juridiske, politiske og demokratiske relevans af at gøre brug af et forslag til direktiv (baseret på artikel 126, stk. 14, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)), som kun foreskriver høring af Parlamentet, og som derfor ikke sikrer den gennemsigtige og demokratiske beslutningstagning, der ikke desto mindre er nødvendig i betragtning af udfordringerne i foranstaltningen;
11. understreger imidlertid, at denne indarbejdelse ifølge TSSS skal finde sted på grundlag af en vurdering af erfaringen med dens gennemførelse, men at denne vurdering åbenbart ikke er blevet gennemført på en udtømmende måde eller offentliggjort af Kommissionen. En sådan vurdering ville have kastet lys over den foruroligende situation for de offentlige investeringer i EU. Ifølge Eurostat er de offentlige investeringer i EU faldet fra 3,4 % af BNP i 2008 til 2,7 % i 2016. Sideløbende er de lokale myndigheders investeringer gået yderligere tilbage fra 1,5 % af BNP i 2008 til 1,1 % i 2016 med langt alvorligere situationer i nogle medlemsstater ⁽⁶⁾. RU må derfor desværre konstatere, at det ofte er de offentlige investeringer, der rammes hårdest af budgetkonsolideringspolitikkerne, herunder på de lokale og regionale myndigheders niveau, selv om de er ansvarlige for over halvdelen af de offentlige investeringer i EU og deres investeringer har direkte indvirkning på de lokale økonomier og på de europæiske borgeres dagligdag. RU er i den sammenhæng ligeledes foruroliget over den tiltagende centralisering af de offentlige investeringer, eftersom andelen af de lokale og regionale myndigheders investeringer er faldet brat i forhold til niveauet i 1990'erne, hvor denne andel udgjorde 60 % ⁽⁷⁾. Samtidig burde vurderingen have gjort det klart, hvilken betydning krisen og budgetkonsolideringspolitikken havde for de sociale udgifter og velfærdsudfordringerne i mange lande og regioner;

⁽²⁾ RU's resolution om ændring af forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde til støtte for strukturreformer. Vedtaget den 1. februar 2018: <http://webapi.cor.europa.eu/documentsanonymous/cor-2017-06173-00-00-res-tra-da.docx>.

⁽³⁾ RU's udtalelse: Ændring af støtteprogrammet for strukturreformer og nye budgetinstrumenter for euroområdet. Ordfører: Olga Zrihen (BE/PES). Vedtaget den 22. marts 2018: <http://webapi.cor.europa.eu/documentsanonymous/cor-2018-00502-00-00-ac-tra-da.docx>.

⁽⁴⁾ RU's udtalelse: Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder. Ordfører: Rob Jonkman (NL/ECR). Vedtaget den 11. maj 2017: (EUT C 306 af 15.9 2017, s. 24).

⁽⁵⁾ Se punkt 22 i RU's udtalelse af 30. november 2017 om oplægget om en dybere økonomisk og monetær union frem mod 2025.

⁽⁶⁾ Eurostat: General government gross fixed capital formation. Code: tec00022. Foreløbige data for 2016. <http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=tec00022&language=en>.

⁽⁷⁾ Kommissionen: Syvende rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed. September 2017, s. 168: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/cohesion-report/.

12. er derfor bekymret over, at offentlige investeringer ikke nævnes i Kommissionens forslag, især fordi den nødvendige fleksibilitet i forbindelse med investeringer er anerkendt tidligere, f.eks. i Kommissionens meddelelse fra januar 2015 om dette emne⁽⁸⁾, og visse offentlige investeringer har en konstaterbar positiv indvirkning på væksten og dermed på de offentlige financers holdbarhed på lang sigt. RU minder ligeledes i den sammenhæng om artikel 126, stk. 3, i TEUF, hvori det fastslås, at der i den rapport, der går forud for iværksættelse af en budgetunderskudsprocedure, »ligeledes [tages] hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold«;

13. påpeger desuden, at RU satte spørgsmålstegn ved, om en fortolkende meddelelse fra Kommissionen kunne skabe retssikkerhed, og fandt, at det var nødvendigt at tage højde for omfanget af det eksisterende investeringsunderskud på nationalt og regionalt niveau for at fremkalde en reel virkning på de lokale og regionale myndigheders investeringskapacitet⁽⁹⁾. RU føler sig bekræftet i denne analyse ved læsning af meddelelsen af 23. maj 2018 om evaluering af fleksibiliteten inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten⁽¹⁰⁾, idet kun fire medlemsstater siden 2015 har anmodet om anvendelse af bestemmelsen om strukturreformer og/eller investeringsbestemmelsen, sammenholdt med at næsten halvdelen af medlemsstaterne ville have opfyldt betingelserne for anvendelse af bestemmelsen om strukturreformer. Betingelsen om, at en medlemsstat skal gennemleve en periode med økonomiske vanskeligheder for at kunne nyde godt af investeringsbestemmelsen, har i betydelig grad begrænset anvendelsen af denne bestemmelse. Kravet om, at sikkerhedsmargenen i forhold til treprocentsloftet for underskud skal respekteres i tre år, har ligeledes udgjort en forhindring for visse medlemsstater. Kommissionen indrømmer selv, »at det kan være vanskeligt præcist at anslå, hvordan mængden af offentlige investeringer er blevet påvirket (af den fortolkende meddelelse)«. Det forekommer således nødvendigt at udvide meddelelsens rækkevidde for at få effekt på investeringsniveauet;

14. gentager endnu en gang sin anmodning om, at offentlige udgifter afholdt af medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med samfinansiering af struktur- og investeringsfonde, transeuropæiske netværk og Connecting Europe-faciliteten ikke ubetinget bør indgå i de strukturelle, offentlige eller tilsvarende udgifter, der er fastsat i stabilitets- og vækstpacten, da sådanne investeringer pr. definition er kvalitetsinvesteringer af europæisk interesse;

15. fremhæver, at medlemsstaterne i henhold til protokol nr. 12 til TEUF er ansvarlige for underskuddet i den samlede offentlige sektor, som omfatter alle myndighedsniveauer. Samtidig er det imidlertid en kendsgerning, at den virkning, EU's finanspolitiske regler har for EU's lokale og regionale myndigheder, varierer betydeligt. De afhænger af: a) hvordan medlemsstaterne har omsat EU's finanspolitiske regler til national lovgivning, b) graden af finanspolitisk decentralisering i den enkelte medlemsstat, c) de lokale og regionale myndigheders beføjelser og d) de lokale og regionale myndigheders finansielle situation, som kan variere betydeligt selv inden for den enkelte medlemsstat;

16. opfordrer igen Kommissionen til at offentliggøre en hvidbog, som fastlægger en typologi på EU-niveau for kvaliteten af offentlige investeringer i de offentlige udgiftsregnskaber i forhold til deres langsigtede virkninger⁽¹¹⁾;

17. mener, at direktivet om indførelse af en ramme med finanspolitiske regler på nationalt niveau bør tage højde for eventuelle ekstraordinære omstændigheder, som berører en eller flere medlemsstater uden dog at føre til økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed;

18. gentager sine betænkeligheder vedrørende Eurostats regnskabsnorm ENS 2010, som blev indført i september 2014, hvor der ikke skelnes mellem udgifter og investeringer. I visse medlemsstater medfører gennemførelsen af disse normer i national ret, at lokale og regionale myndigheder forpligtes til at anvende beløbslofter for offentlige investeringer pr. år og pr. indbygger. Disse beløbslofter forhindrer især lokale og regionale myndigheder i at stille den nødvendige medfinansiering til rådighed for projekter inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde. Beløbslofterne er også en hindring for de lokale og regionale myndigheder, som har finansielle midler i reserve, til at igangsætte omfattende investeringsprojekter, der ikke er forbundet med de europæiske struktur- og investeringsfonde. RU opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en rapport om indførelsen af ENS 2010;

19. anfører, at en fornuftig måde at håndtere stabilitets- og vækstpactens regler på uden at bane vejen for bogføringstricks er at ændre afskrivningsreglerne for offentlige investeringer, således at de samlede investeringsudgifter ikke kun bogføres som udgifter det første år, men at de — i lighed med proceduren i private virksomheder — afskrives i løbet af investeringernes forventede levetid;

⁽⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen: *Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpacten*. 13. januar 2015. Ref.: COM(2015) 12 final: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:52015DC0012&from=EN>.

⁽⁹⁾ RU's udtalelse: *Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpacten*. Vedtaget den 9. juli 2015. Ordfører: Olga Zrihen (BE/PES) (EUT C 313 af 22.9.2015, s. 22).

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 335 final.

⁽¹¹⁾ RU's udtalelse: *Fremme af kvaliteten af de offentlige udgifter på områder, der er omfattet af EU's aktion*. Vedtaget den 3. december 2014. Ordfører: Catiuscia Marini (IT/PES) (EUT C 19 af 21.1.2015, s. 4).

20. mener, at praksissen med interparlamentariske møder som fastlagt i artikel 13 i TSSS bidrager til at styrke den demokratiske ansvarlighed som led i EU's økonomiske styring og derfor bør stadfæstes i nærværende forslag til direktiv, men anmoder om, at RU's deltagelse i disse møder formaliseres med henblik på at anerkende nødvendigheden af de lokale og regionale myndigheders deltagelse i den økonomiske styring.

Forslag til Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Monetære Fond

21. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSF) og efterfølgeren, den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), har været uundværlige instrumenter i den akutte styring af den økonomiske og finansielle krise. RU bemærker imidlertid, at afgørelserne i ESM ikke er tilstrækkeligt gennemsigtige, at den påkrævede enstemmighed forsat er en potentiel kilde til blokeringer, og at disse instrumenter ligger uden for EU's retlige rammer;

22. glæder sig derfor over, at Kommissionen i sit forslag indarbejder ESM i den primære EU-ret, og uden at dette berører medlemsstaterne uden for euroområdet gør den ansvarlig over for Europa-Parlamentet, forpligter den til at offentliggøre beretninger og årsregnskaber og underkaster den reglerne for aktindsigt, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Ombudsmand;

23. støtter desuden Kommissionens forslag om, at vigtige afgørelser om f.eks. at yde finansiel støtte træffes med et flertal, som er vægtet i forhold til den indskudte kapital, på 85 % og ikke længere med enstemmighed, hvilket skulle kunne lette beslutningstagningen;

24. støtter ligeledes anvendelsen af Den Europæiske Monetære Fond som sikkerhedsnet eller bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond, et centralt element i bankunionen, hvis denne fonds ressourcer er utilstrækkelige til at lette en velordnet afvikling af nødlidende storbanker;

25. foreslår imidlertid en ændring af fondens navn, så det bliver mere klart og forståeligt for borgerne. I henhold til artikel 127 i TEUF formuleres og gennemføres den monetære politik af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB). Da den fond, der foreslås i denne forordning, på ingen måde deltager heri, bør dens navn ikke indeholde ordet »monetær«. RU mener at benævnelsen »europæisk nødfond« eller »europæisk stabiliseringsfond« vil være mere passende.

Meddelelse: En europæisk økonomi- og finansminister

26. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens meddelelse om en europæisk økonomi- og finansminister, der både skal være næstformand for Kommissionen og formand for Eurogruppen og således vil få dobbelt legitimitet, og som vil være udtryk for større demokratisk ansvarlighed og gennemsigtighed i ØMU's styring. Det skal dog påpeges, at denne funktion skal varetages på en sådan måde, at den ikke fører til øget centralisering af beslutningstagningen på budgetområdet;

27. gentager sin støtte til sammenlægningen af de funktioner, der hører under formanden for Eurogruppen og kommissæren med ansvar for økonomiske og monetære anliggender, således at den person, der beklæder denne post, kan repræsentere euroområdet alment i Eurogruppen og være ansvarlig over for Europa-Parlamentet, hvilket ikke er tilfældet i dag;

28. fremhæver, at retsgrundlaget for det eventuelle valg af en europæisk økonomi- og finansminister vil være artikel 2 i protokol nr. 14 om Eurogruppen og artikel 17 i TEU;

29. mener imidlertid, at denne foranstaltning skal ledsages af en gennemgribende reform af selve Eurogruppen, hvis status bør formaliseres yderligere. Den bør f.eks. offentliggøre udførlige referater, således at de vigtigste beslutninger på dens møder træffes på et gennemsigtigt grundlag;

30. gentager desuden sit standpunkt om, at problemet med ØMU's demokratiske underskud kun kan løses, hvis de europæiske borgere bliver overbevist om, at princippet om sociale fremskridt også beskyttes heri, og at beskæftigelse, lønfremgang og sociale standarder ikke betragtes som sekundære i forhold til de makroøkonomiske og finanspolitiske overvejelser;

31. påpeger, at uddybningen af ØMU'en og samordningen af finanspolitikkerne, navnlig med gennemførelsen af bankunionen, kapitalmarkedsunionen og EMF, er af afgørende betydning. Samtidig bør man dog også tage den politiske situation og den offentlige mening med i betragtning.

Bruxelles, den 5. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*